

Életrend, szolgálat és az egység megvalósítása, az aszt...

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: January 17, 2019, 1:15 am

Dönes Albert Az egyetemes ember egyik legalapvetőbb megnyilvánulása lesz az alábbiakban, és pedig arról, hogy mit tehet az ember annak érdekében, hogy az univerzális szellemmel kapcsolatban fenntartsa és ezzel egységben tudjon létezni. Persze az, hogy mit tehet az ember mit tesz ennek érdekében, felszárre hozza a problémát, nevezetesen azt, hogy mit tehet az ember nem teszi az ember hogy ez helyett mi mást tesz. A lezárt-kelt asztrológiai értelmezések a hatos ház a munka és a betegségek letterletnek nevezik, ami igaz is, azonban számos metafizikai elzmozonye van ennek és az egész hatos ház értelmezési tartományja sokkal szélesebb, tájgabb, minthogy kimerülne a munkában és a betegségben. Érdekes az, hogy a létezőst lezárt-tve, lefokozva látszó és megölő ember számára tányolegesen nem jelent többet e ház, mint betegség vagy munka s még vagy ide a spekulációt is, később ki fog derülni, miért. Spekuláció, munka, betegség.

Amennyiben az lenne az első benyomásunk, hogy a hatos ház a tettek háza, mivel itt kiemelt fontossággal van felruházva a tett, mintegy elutórra van helyezve, tudnunk kell, hogy izolált tett, amely magáért nincs valamilyen gondolat és amely magáért sincsen valamilyen szándék, nem létezik. Ilyen értelemben a hatos ház nemcsak a tettek háza, hanem a szándék és a gondolat is, sőt még a személy értelmezésében éppen hogy a gondolat, a szándék és a tett egységének a háza, amit egy személy megvalósít.

A személyről egyelőre itt is úgy beszélhetünk, mint metafizikailag primordiális lényről és lényegről és azért mondom azt, hogy itt is, mert háza, letterletek esetében a személy szintén úgy foglal helyet, mint aki az egész megalapozása és akin az egész további alapszik. Persze, hogy ezt úgy elfogadhassuk, a személyt, mint olyant meg kell tisztátanunk az összes rátapadt tövkepzettül, fogalomtúl, amelyek a ltkorrupció elrehaladtával elfedtek, elborították igazi értelmét nemcsak, mint szándék, hanem azt ezt megtestesítő emberi lénynek is. Láthatjuk, hogy egyre több metafizikai átvilágítás igénylő szándék fel-tett, szándék, gondolat, személy, lény, lényeg, ltkorrupció, alapé-, máris ott tartunk tehát, hogy ennek a háznak egyik alaprendeltetését, a gondolatok univerzális szellem szerinti rendezését megkezdte. Vegyük elzmozonyt a ltkorrupciót, amely jelentésének feltárása nélkül egy tapodtat sem fogunk elzmozonyra jutni. -

Vagyis annak megértése nélkül, hogy a történeti ember, és itt beleérttem saját magunkat is, a gondolatnak, szándék és tettnek sajátosan szándékot állapotban, megomlott egységi állapotban, amelyből zavar, sőt tövke, betegség, értelmetlenség számrazik folyamatosan és itt van az a hely, ahol a hatos ház lényegét abban ragadhatjuk meg, hogy ez az az letterlet, ahol az elzmozonyt egységben helyre kell állítanunk, vagyis a szándékot számrazó kiléve

realizálnunk kell az egységet. Aki azt gondolja, hogy mindez Á-gy, ahogy van, jÁ³ van, soha nem volt másként, mindez, amiben Á¹/₄nk Á³s ami bennÁ¹/₄nk Á¹/₄l, nem májs, mint maga a fejlődés, nem Árt, ha kissé Á¹/₄tvizsgálja magában Á³s maga kÁ¹/₄l az Á¹/₄llapotokat, mert abban ugyan igaza van, hogy az egyetemes lÁ¹/₄tezÁ³s teljes egÁ³sÁ¹/₄ben Á³s Á¹/₄llandÁ³an jelen van Á³s jelen van a legfelsőbb idill Á¹/₄llapota is, de amit realizáltunk, helyesen mondva, amit derealizáltunk, azt nem nevezhetjük fejlődésnek Á³s nem Á¹/₄llátjuk, hogy az mindig is Á¹/₄gy volt, van Á³s lesz. Maga a lÁ¹/₄tkorrupciÁ³ lÁ¹/₄trejÁ¹/₄ttÁ¹/₄vel kapcsolatban tÁ¹/₄bb formÁ¹/₄t Á¹/₄ltÁ¹/₄tt magyarÁ¹/₄zat, Á¹/₄rtelmezÁ³s van Á³s ez a tÁ¹/₄ma talÁ¹/₄n egy egÁ³s kÁ¹/₄lÁ¹/₄n elÁ¹/₄madÁ¹/₄st vagy má¹/₄g inkÁ¹/₄bb egy elÁ¹/₄madÁ¹/₄s-sorozatot igényelne, itt azonban csak azokat a vonatkozÁ¹/₄sait emelem ki a lÁ¹/₄tkorrupciÁ³nak, ami a hatos ház kifejtése igényel. ElÁ¹/₄ggÁ¹/₄ benne vagyunk a pÁ¹/₄cban, mert a hatos ház kifejtése Á¹/₄ppen hogy az egÁ³s lÁ¹/₄tkorrupciÁ³ problematikÁ¹/₄jt aktuÁ¹/₄lissÁ¹/₄ teszi, beleÁ¹/₄rtve a korrupciÁ³ keletkezÁ³sÁ¹/₄re vonatkozÁ³ metafizikai alap gondolatokat is.

Azt mondom, hogy jÁ³ megÁ¹/₄rtsÁ¹/₄k az Á¹/₄letrend, szolgÁ¹/₄lat Á³s egysÁ¹/₄gmegvalÁ³sÁ¹/₄tÁ¹/₄s lÁ¹/₄nyegÁ¹/₄t a hatos ház kapcsÁ¹/₄n, elÁ¹/₄mszÁ¹/₄r koncentrÁ¹/₄ljunk Á¹/₄beren a lÁ¹/₄tkorrupciÁ³ tÁ¹/₄nyÁ¹/₄nek Á¹/₄tvilÁ¹/₄gÁ¹/₄-tÁ¹/₄sÁ¹/₄ra. EmlÁ¹/₄-tettem má¹/₄r Á³s most csak ismÁ¹/₄tlelem, hogy ennek a szÁ¹/₄mÁ¹/₄-tÁ¹/₄sbÁ¹/₄l valÁ³ kÁ¹/₄nnyelmÁ¹/₄ kihagyÁ¹/₄sa a lÁ¹/₄nyeg mellett valÁ³ Á¹/₄res elsÁ¹/₄-klÁ¹/₄st vonja maga utÁ¹/₄n. Nem arrÁ³ van szÁ³, hogy folyamatos, pszicholÁ³giai vagy vallÁ¹/₄sos Á¹/₄rtelemben vett bÁ¹/₄ntudatban kell Á¹/₄lnÁ¹/₄nk, lehetÁ¹/₄leg permanens fÁ¹/₄lelemben, valami Á¹/₄rthetetlen, homÁ¹/₄lyos zavartÁ³l megszÁ¹/₄lltan, hanem arrÁ³l, hogy megszokott Á¹/₄letÁ¹/₄nk minden mozzanatÁ¹/₄ban, ami má¹/₄r fel sem tÁ¹/₄nik nekÁ¹/₄nk, ott vannak valamilyen formÁ¹/₄ban, alakzatban az Á¹/₄skorrupciÁ³ nyomai. E nyomokat nem Á¹/₄gy kell Á¹/₄rteni, mint valami kemÁ¹/₄nyebb tÁ¹/₄rgy pusztá lenyomatÁ¹/₄jt egy puhÁ¹/₄bb kÁ¹/₄zegben, hanem Á¹/₄gy, mint aktÁ¹/₄-v, hatÁ¹/₄sukat jelenleg is kifejtÁ¹/₄ egysÁ¹/₄grombolÁ³ zavarokat az ember Á¹/₄sszes lÁ¹/₄tezÁ³si nÁ¹/₄-vÁ³in, a szellemben Á¹/₄gy, mint a lÁ¹/₄lekben Á³s a testben. Hogy honnan ered mindez? Minden megbÁ¹/₄-zhatÁ³ metafizikai gondolkozÁ³, akik az emberisÁ¹/₄g egyetemes szellemi hagyomÁ¹/₄nyÁ¹/₄bÁ³l merÁ¹/₄-tettek, megegyezik abban, hogy a korrupciÁ³ eredetÁ¹/₄t a kezdetek kezdetÁ¹/₄re kell tenni Á³s itt most csak Hamvas Bá¹/₄la Má¹/₄gia SzÁ¹/₄trÁ¹/₄jjÁ¹/₄ra hÁ¹/₄-vatkozÁ¹/₄ok, amelybÁ¹/₄l egy Á¹/₄rtelmÁ¹/₄en vilÁ¹/₄gossÁ¹/₄ vÁ¹/₄lik, hogy a lÁ¹/₄tezÁ³snek a legmÁ¹/₄lyebb pontjÁ¹/₄n, vagyis az Á¹/₄sszes megnyÁ¹/₄-lvÁ¹/₄nulÁ¹/₄s forrÁ¹/₄shelyÁ¹/₄nÁ¹/₄l van a lÁ¹/₄trontÁ¹/₄s forrÁ¹/₄sa is.

TÁ¹/₄bb kÁ¹/₄p van, amely ennek a korrupciÁ³nak a keletkezÁ³sÁ¹/₄t tÁ¹/₄rja elÁ¹/₄nk, pÁ¹/₄ldÁ¹/₄l, hogy kezdetben a teremtÁ¹/₄ mellett volt egy egyetlen sÁ¹/₄ttÁ¹/₄t pont, amellyel a teremtÁ¹/₄ azonosÁ¹/₄-totta magÁ¹/₄jt, de van egy olyan is, hogy eredetileg az ember, aki mikrotheoszka¹/₄t a teremtett vilÁ¹/₄g ura volt, megkÁ¹/₄-vÁ¹/₄nta az IstentÁ¹/₄l azt a kÁ¹/₄pessÁ¹/₄get, hogy a sÁ¹/₄ttÁ¹/₄t erÁ¹/₄ket szeretettÁ¹/₄ alakÁ¹/₄-tsa Á¹/₄t Á³s megkÁ¹/₄-sÁ¹/₄relte ezt a má¹/₄veletet vÁ¹/₄grehajtani. A sÁ¹/₄ttÁ¹/₄t erÁ¹/₄ket azonban nem bÁ¹/₄-rta Á¹/₄talakÁ¹/₄-tani szeretettÁ¹/₄ Á³s az embert a sÁ¹/₄ttÁ¹/₄t erÁ¹/₄ket elborÁ¹/₄-tottÁ¹/₄k Á³s a má¹/₄lybe rÁ¹/₄ntottÁ¹/₄k. Az ember Á¹/₄-gy lezuhant eredeti lÁ¹/₄tezÁ³si Á¹/₄llapotÁ¹/₄bÁ³l Á³s zuhanÁ¹/₄sa kÁ¹/₄zben magÁ¹/₄jt val rÁ¹/₄ntotta az egÁ³s termÁ¹/₄szetet. MindkÁ¹/₄t kÁ¹/₄p, de fÁ¹/₄leg az utÁ³bbi elÁ¹/₄ggÁ¹/₄ szemlÁ¹/₄letes ahhoz, hogy a korrupciÁ³ keletkezÁ³sÁ¹/₄reÁ¹/₄l, má¹/₄ginkÁ¹/₄bb jelenlÁ¹/₄tÁ¹/₄reÁ¹/₄l tÁ¹/₄jjÁ¹/₄koztasson bennÁ¹/₄nk. Mindezt csak azÁ¹/₄rt mondom, hogyha valakit nagyon Á¹/₄rdekel, hogy az annyit emlegetett korrupciÁ³ hogyan Á³s mikor keletkezett, vÁ¹/₄laszokat ugyan talÁ¹/₄l a metafizikai irodalomban, de mindenkÁ¹/₄pp azt fogja talÁ¹/₄lni, hogy itt nem a kronolÁ³gia vagy a keletkezÁ³si kÁ¹/₄lÁ¹/₄lmÁ¹/₄nyek a legfontosabbak, hanem a lÁ¹/₄t alapjaiban jelenlÁ¹/₄vÁ¹/₄ sÁ¹/₄ttÁ¹/₄t pont, vagy rÁ¹/₄sz, amit korrupciÁ³nak nevezÁ¹/₄nk.

AmiÁ¹/₄rt ennyit fejtegettem a korrupciÁ³t, mindezt azÁ¹/₄rt tettem, hogy vÁ¹/₄gre rÁ¹/₄ tudjak tÁ¹/₄rni a hatos ház rendeltetÁ³sÁ¹/₄re, vagyis az ember feladatÁ¹/₄ra, amit a hatos ház jelez.

A hatos ház vÁ¹/₄gsÁ¹/₄ Á¹/₄rtelmÁ¹/₄ben Á¹/₄gy hatÁ¹/₄roznÁ¹/₄m meg, hogy ez az Á¹/₄letterÁ¹/₄let, amely a szemÁ¹/₄ly szakra¹/₄lis szolgÁ¹/₄latÁ¹/₄t jelenti, a szakra¹/₄lis szolgÁ¹/₄latÁ¹/₄t, amely Á¹/₄lta a szemÁ¹/₄ly a mindennapi Á¹/₄letet Á¹/₄sszekÁ¹/₄ti az egyetemes lÁ¹/₄tezÁ³s Á³s annak Á¹/₄rÁ¹/₄k rendjÁ¹/₄vel, megvalÁ³sÁ¹/₄-tva ezÁ¹/₄lta az Á¹/₄rtelmet, az idillt Á³s a tulajdonkÁ¹/₄ppeni hiteles egysÁ¹/₄get. Ahol ma

jelenleg tartunk, ott nemcsak azt kell figyelembe venni, hogy az Őrtelmetlen, zilált, széteső dűhűng hajsza, amit az emberiség csinál, egyre sebezhetőbb körben terjed el, hanem arra is kell figyelni, hogy magának ennek a romboló tevékenységnek az intenzitása, tehát nemcsak elterjedése, fokozódik, hanem. Miből következik ez? Ha azt mondom, hogy abból a mentalitásból ered mindez, amivel az ember töves fogalmakra építi a látezésben való teendőt, akkor még nem Őrnem el a végső ájtvilág-tást. Nem Őrnem el, mivel a végső ájtvilág-tás ennek a mentális magatartásnak is tölmutatás erre a kösőbbiekben törek.

Előbb még szembe kell néznünk mindazzal a tettszer, gondolatszer megnyilvánulással, amit az ember gyakorol, a szűben, mint olyanban levő zavarokról is beszélve, melyek a korrupciónemhogy feloldanak, hanem Őppen a felmorzsolás felé vezetnek. A hatos ház a szű, a gondolat megvalósításának háza is, Őgy aki azt mondja, hogy itt ez az a hely, ahol az elmélet gyakorlatba áltetjük, igazán lehet adni neki. Persze, hogy milyen az az elmélet, szellemi tartalmait illetően, amely a gyakorlatba áltetésre vár, mindig is megvizsgálandó. Alapörtelmezésként azt mondtam, hogy a hatos házban tevékenység által az ember Ősszekíti mindennapi Őletét az egyetemes lóttel. Ezt az alapállást fenntartom Ős ha máj igen, akkor májris fontossá válik az, hogy az egyetemes lótről valamiféle ismerete legyen az embernek, amennyiben mindennapi Őletét, tetteit, gondolatait, szavait Őssze akarja kapcsolni, egyesíteni akarja ezzel. Ez lenne az, amit orientációnak, helyesebben univerzális orientációnak nevezünk, ez az egyetemes lótezésről való hiteles tudás megszerzése. A hatos házban a kultusz házának is nevezik, vagyis máj olyan rendelkezőre álló szellemi gyakorlatok mindennapos elvégzését, amelyek háhangolják az embert az univerzális szellemre. Amennyiben a szellemet kihagyjuk a folyamatból, akkor keletkezik az, hogy a kultusz ház megmaradnak ugyan, de a lónyeg hiányzik belőle, Őres, Őrtelmetlen, státtó aktusá válik. Amennyiben ugyanez a tövedés következik be az egyetemes tájkozás, az univerzális orientáció illetően, akkor jelentkezik az, hogy ez a tulajdonképpen megismerési folyamat egy töves alapokon nyugvó kutatási tönykedés csőkevényesedik, amelyeknek ögynevezett eredményéből az ember még nagyobb tövedés állapotába örkezik el. Mondanom sem kell, hogy itt a tudomány, még inkább szcientista hozzáállás, azaz nem-hozzáállás beszél, ahogy az említett viszonyulnak a hiteles lótezés alapismereteihez. Az embernek, mint tudatra öbredt anyagra, mint nagy, fölig automatikus, fölig akarattal rendelkező biomechanizmusról szólanak tan-tásai báven elegendőek ahhoz, hogy senki se vegye komolyan, még az sem, aki igen nagy övvel beszél róla, mivel nem tud májst mondani. Tudomány lehet helytálló, amög a maga alapján nyugvó technikai világot tartja, lehet helytálló, amög az ember bizonyos fizikálisabb, vagy bio-fizikálisabb vonatkozásairól ad számot, ellenben az egész embert csak tudományosan megörteni nem lehet, mert az egész emberi lóny kimondottan-kimondhatatlanul tölör a tudomány határain. A hatos házhoz tartozó egyik tövközetet májris lepleztük, nevezetesen azt a komolytalan magatartást, hogy azokkal a tudomány kutatásokkal Ős eszközzel, amelyekkel az ember Ős világa ögynevezett titkait tájrik fel manapság, még akkor sem fogunk semmi lónyegeset megtudni, ha az ezzel kapcsolatos eredmény-beszmólk könyvtár-kolosszusokká núnak. Felhalmozott rőszismeretek halmaza lesz, hajmeresztő következtésekkel, semmi több. Erre rájött az emberiség, köllőben nem alakult volna ki a pszichológia, aki az embert, mint pszichológiai lónyt akarta megörteni, kezdetben bártalanabban, nehogy a tudomány megharagdjön, tartotta magát ahhoz, hogy a specifikusan kifejlett Ős egyre csak fejlődő emberi agy termeli ki a pszichikus jelenségeket, kösőbb aztán bártorságot kapott Ős bevetette magát a tudattalan feltárásának kalandjaiba. Itt azonban sajá magamat is ki kell javátanom, mert előbb a tudományról ögy beszéltem, mint megismerési, tájkozási eszközzel, még akkor is, ha töves alapokkal dolgozik, Ős mindezt most azzal helyesbítetem, hogy valóban a tudomány Ős a rőszben abból kinétt pszichológia is tulajdonképpen nem megismerési eszközzel, hanem hatalomgyakorlási eszközzel. A

ká/4lÁ¶nbsÁ©g lÁ©nyeges, mert megismerÁ©srÁ¶ul itt má; r szÁ³ nincs, csak arrÁ³l, hogy melyek azok a sÁ©mÁ;k, gondolati alapká©pletek, amelyek praktikÁ;ja folytÁ;n hatalmam alá; tudom vonni hatalmi ambÁ-ciÁ³m tá;rgyÁ;t, legyen az termÁ©szet, ember, bá;rmi, bá;rki. Tulajdonká©ppen korrupt megismerÁ©si erÁ¶feszÁ-tÁ©sek sora, amelyben azt kutatom, hogy amit igazÁ;n megismerni nem tudok, má©gis Á©rdekem, kontrollom, irÁ;nyÁ-tÁ;som alá; tudjam vonni, lehetÁ¶leg Á°gy, hogy maximÁ;lis hasznomra legyen. A dolog, a má;sik ember, a termÁ©szet, bá;r egyiket sem tudtam lÁ©nyegÁ©ben megÁ©rteni, de mivel Á°gy lÁ;tom, hogy lÁ©tem fÁ¼gg ezek lÁ©tÁ©tÁ¶ul, Á°gy kell tennem, hogy mindezek az Á;ltalam maximÁ;lisán kontrollÁ;lhatÁ³ má³don szolgáljanak engemet, vagyis lÁ©tezÁ©semet feltÁ©tlenÁ¼l biztosÁ-tsÁ;k. Mivel tudom, hacsak nem akarok magamnak is hazudni, hogy egÁ©sz lÁ©nyegÁ©ben nem ismerem sem az embert, sem a dologi vilÁ;got, sem a termÁ©szetet, de Á°gy hiszem- persze tá©vesen - hogy lÁ©temet ezek biztosÁ-tjÁ;k vagy nem Á©s mivel a nem ismert rÁ©szbe akÁ;r az is beletartozhat, hogy Á©ppen nem az Á©n lÁ©tfenntartÁ;somat szolgáljni akarÁ³ tendenciÁ;k bá;nak meg itt, a legjobb az, ha megkeresem azt a kizÁ;rÁ³lagos formulÁ;t, melyet alkalmazvÁ;n feltÁ©tlen szolgálatomra kÁ¶telezhetek embert, termÁ©szetet, bá;rmit. NagyjÁ;bÁ³l ez lenne a hatalmi Á;llÁ;sra valÁ³ helyezkedÁ©s alapgondolkodÁ;sa Á©s alapÁ©rzÁ¼lete, vagyis a tá©vesen Á©rtelmezett megismerÁ©sen keresztÁ¼l, a lefokozott, elÁ©gtelen ismeret Á©s lÁ;tÁ;s sÁ¶tÁ©t Á;llapotaiban kialakulÁ³ hajlam, hogy mindazt, amit nem Á©rtettem meg, lÁ©tem szolgálÁ;latÁ;ra kÁ¶telezzem el. Ez lenne ennek az alaptÁ©vedÁ©snek az egyik má³dosulata. De vannak má;s má³dosulatok is, amikor az ember tovÁ;bbviszi a korrupt gondolatot, anÁ©lkÁ¼l, hogy Á;tvilÁ;gÁ-tnÁ; azt, Á©s felmerÁ¼l benne annak a lehetÁ¶sÁ©ge, hogy a lÁ©tezÁ©sben levÁ¶, Á;ltala lÁ©nyegÁ©ben nem ismert lÁ©tezÁ¶uk esetleg nem-e tartalmazznak olyan tendenciÁ;kat, amelyek nemhogy nem a szolgálÁ;latÁ;ra vannak, hanem egyenesen az Á¶ lÁ©te ellen fordulnak. Arra nem is gondolva, hogy az ilyen Á;tvilÁ;gÁ-tatlan gondolatok elÁ¶szeretettel fogannak meg az elhanyagolt centrÁ;lis vilÁ;glÁ;tÁ;sÁ;ban, imaginÁ;ciÁ³jÁ;ban, kezdi belelÁ;tni ezeket a kÁ©pzel veszÁ©lyeket a vilÁ;gba, termÁ©szetbe, má;s emberbe, má;s emberek nÁ©zeteibe Á;tvetÁ-tve, mindenhovÁ;, ahovÁ; csak nÁ©z. Arra, persze, má©g kevÁ©sbÁ© gondol, hogy az emlÁ-tett centrÁ;lis vilÁ;glÁ;tÁ;si hely, az imaginÁ;ciÁ³ nemcsak lÁ;t, hanem teremt is, vagyis az Á;ltala lÁ;tott kÁ©peket megteremti, megvalÁ³sÁ-tja. Akkor meg elmegy megkeresni lÁ©te ellensÁ©geit Á©s meg is talÁ;lja a baktÁ©riumokban, sugÁ;rzÁ;sokban, fÁ¼ben, fÁ;ban, gÁ©nekben, bá;rhol ahol a korrupt keresgetÁ©s hipotetikus mentÁ;lis impulzusa vezÁ©reli. KÁ¶zben persze azt sem veszi Á©szre, hogy bá;r valamikor szolgálÁ;latra akart kÁ©nyszerÁ-teni mindent Á©s mindenkit, most Á¶ lett korrupt imaginÁ;ciÁ³ja beteges rÁ¶geszmÁ©inek kiszolgÁ;lÁ³ja Á©s kiszolgÁ;ltatottja, má©g akkor is ha ezeknek a fixa ideÁ;knek tudomÁ;nyos rangot tulajdonÁ-t.

MegnÁ©zhetjÁ¼k a tá¶rtÁ©nelem kÁ¶zelmÁ°ltjÁ;ban, hogy a termÁ©szetbÁ¶ul nyert, szÁ;munkra nÁ©lkÁ¼lÁ¶zhetetlenek vÁ©lt anyagoknak a kiszipolyozÁ;sa hogyan zajlott le Á©s azt is megnÁ©zhetjÁ¼k, hogy hovÁ; Á©rkeztÁ¼nk el ma, amikor, ha a termÁ©szet kirablÁ;sÁ;t a globÁ;lis jelzÁ¶vel lÁ;tom el, má;r csak elcsÁ©pelt, kikoptatott szavat mondok. Azt mondja a hagyomÁ;ny, hogy az ember vagy a termÁ©szet apja vagy a termÁ©szet kirablÁ³ja. Az elÁ¶adÁ;s elejÁ©n Á;thaladtunk egy olyan kÁ©pen, hogy az ember eredeti Á;llapotÁ;ban a teremtett vilÁ;g ura volt (pontosabban az kellene legyen, mert ez a helye az egyetemes lÁ©tvÁ-ziÁ³ban), Á°gy is mondhatjuk apja, mert azt Á;llandÁ³an Á¶ssze tudta kÁ¶tni uralma szolgálÁ;latÁ;val Á©s szolgálÁ;lata uralmÁ;val az univerzÁ;lis szellemmel Á©s lÁ©ttel. EbbÁ¶ul az Á;llapotbÁ³l lezuhant, magÁ;val rá;ntotta a termÁ©szetet is Á©s most itt van a lezuhanÁ;s sÁ¶tÁ©tsÁ©gÁ©ben, ahol az uralmat Á¶sszetÁ©veszti a hatalommal Á©s korrupt (egyoldalÁ°) lÁ©tÁ©nek megmentÁ©si lehetÁ¶sÁ©gÁ©t abban lÁ;tja, ha a termÁ©szetet a maga szolgálÁ;latÁ;ra kÁ©nyszerÁ-ti. Persze, nem csak a termÁ©szetet. Az emberi kÁ¶zÁ¶ssÁ©g, mint olyan, ugyancsak ebbÁ¶ul a tá©vedÁ©sbÁ¶ul tá;plÁ;lkozÁ³ hajlamokkal van Á;títatva Á©s rosszul Á©rtelmezett egymÁ;sra utaltsÁ;gunk kapcsÁ;n jÁ¶n egymÁ;s kifosztÁ;sa, dÁ©monias kiszipolyozÁ;sa, elnyomÁ;sa, egyik embernek a má;sikat infernÁ;lis Á;llapotokban valÁ³ tartÁ;si kÁ©nyszere, vÁ©gÁ¼l Á©s remÁ©nytelenÁ¼l, saját magunknak saját magunk Á;ltali bezÁ;rÁ;sa infernÁ;lis Á;llapotokba-

főelem, láthatóan valószínűleg az aggodalmas, az aggodalmas;sből adódóan megengedni azt, hogy olyant tenni vagy gondolni, ami látnyánket magunkba beszennyezi, ezt elrejtene, vagy olyan magyarázatot hazudni bele, ami legalább megv a végsgeszeroppanstól.

Kétfélebel ez a mai társadalmi apparátusok kialakulási mechanizmusa is, mechanizmusa éppen azért, mert a láthatóan a korrumpált;val láthatóan a korrump gondolat;val gondolás ember az egész fogja fel, mint mechanizmus, mint egy nagy apparátus, ugyanis ez az utolsó menedzser, amelyben, ha ugyan mindig nem is tud irányítani, a dolgokat kontroll alatt tartva, de amelyben úgy tényleg neki, hogy jellemezni tud valamelyest. Az, hogy mennyire jól lehet jellemezni ebben az apparátusban, jól meg lehet tapasztalni, amikor például egy ember egynevezett egészszégyi probléma;ira az orvostudománytól v; megoldást s -gy elmegy az egészszégyi apparátus v;rá;nak labirintikus folyosóit j;ni, ahol a biztos-tés testvérapparátus által lefektetett rendszabályok soha aget nem aorni látszó betartás;val végül eljuthat a medicina elhivatottj;hoz, aki problémáj;rá; tudományosan hiteles-tett bláffá;n ká-vál semmi lányegeset nem tud mondani, végül elkeseredetten, haragosan, kőtségesen ott kell hagyni az egészet. Persze nem ari, hogy a betegség, mint olyan nem ari meg a medicánál felállított paraméterekkel. A betegség, mint jelenség, mint állapot kiné a medicán keretei között a nem kell feltétlenül megharagudni sem az orvosra, sem a rendszerre, mert az orvos a medicán tudományát szisztematikusan, azaz apparatikusán begyakorolva nem is tehet egyebet általában, mint azt "en plussz egyszer" elismételni, a rendszert meg nem lehet felelősségre vonni, mivel személtelen, a végül is nem más, mint egyetemes emberi alapállásunk hiányában kőpzáudátt szívevény.

Ahhoz, hogy a Szász eráterével megfelelően állás letterlet, az asztrológiai hatos ház; által jelzett feladatainkat el tudjuk kezdeni, meg kell tanuljunk az egyetemes szellemben való gondolkodást. A hatos ház ázene feladatainkra vonatkozóan az, hogy az eláubb valamelyest ismertetett korrupciós labirintust felszámoljuk a egyetemes rendeltésánk szerint állás meg mindennapjainkat, vagyis úgy tudjunk gondolkodni, szólni, tenni a mindennapokban, a málandában, hogy azt egésébe kapcsoljuk az egyetemessel, az állással. Megtárt látnyánket s az általunk lerombolt természetet, a fizikai egészszégyánket elsődlegesen beleértve, alak-tsuk át arra alkalmassá, hogy az egyetemes láthat, az egésé szolgálatra alkalmassá v;ljön. Azért mondtam kijavítás helyett általalás-tást megtárt látnyánket illetően, mert ez kőzelebb visz a transz-szubsztanciációhoz, amelyre nemsokára lesz szó. Azt a szellemet, ami ebben nemhogy segé-t, hanem alapnak számát, az igazi metafizikán keresztül, tábbek kőzátt a hagyományokból kapjuk meg, mert itt találhat az emberi lányre a az egyetemes láthatre vonatkozó teljes ismeret, amellyel nem rendelkeznek sem tudomány, sem vallás, sem pedig az ójonnan megjelent, a hagyományok tan-tás;it félreértelmező pszeudoezotrikus tanok. A metafizikát nem kell állásvesztetni csak a hagyományokra korlátozó ismerettel. Az igazi metafizika tud arról is, a a rdekes mádon maga a hagyomány is tud az apokaliptikus, tártáneti korról a az egésé megvalósulás;nak korár;ál, a szabad személy a az egyház megvalósulás;nak állapotár;ál. Mindkét, amennyiben tud mindezekről, mágis miben kálállás;zik? Nos, a láthat a lányegének látsás;rá;ál van szó, mind a metafizika, mind a hagyományok esetében. Ami a kálállás;g, hogy maga a hagyomány embernek kiindulási a megörkezési állapotai másak voltak, ami a Hamvas Bálának a hagyományok aritmológiaiár;ál -rt -rás;ban ellenár-zhet, lásd a definitív számértelmezésnél. Most, az apokaliptikus kor végkifejleti fázisban, amikor már jelenvaló; v;ilt a szabad személy a az egyház korának kőrdése, természetesen más a kiindulási a megörkezési állapot, tehát más az alparitmológia, ami szintén a ugyanott, ahol az eláubb említettem, leellenár-zhet. Ilyen mádon van kálállás;g hagyomány a metafizika kőzátt a azért kell figyelembe venni, hogy tudjuk, hogy a hagyomány valamivel kapcsolatos gondolata nem pontosan felel meg annak, amit mi ugyanerről gondolunk a nem is lehet azt

Ágy megvalósítási-tani, ahogy mi végül is, hogy Áuk gondolták, ugyanis akkor még Áolt az egyetemes nyelv, most pedig szűmöt kell vetni Ánk a nemzeti nyelvek fogalom-jellegével, amelyek köptartalma lefokozottabb Ás fogalmi korlátozottsága annál nagyobb. Az igazi metafizika Ártelme, hogy az ilyen Ártérsi lehetőségeket eloszlassa Ás még ebben is kálÁnbÁzik a tulajdonképpeni Ártelemben vett hagyományt, mert a hagyományban annyira kinyilatkoztatás szerényen világos Ás egy Ártelmű volt az egész a hagyomány embernek számára, hogy a Ártérs, mint lehetőségek nem látezt. Ma látezik ez a lehetőségek s a metafizika szerepe, hogy a Ártérsst lányeges kördÁsekben Ás vÁlaszokban Ás megállapításokban ne kÁvessÁk el. Azt a Ártérsst se kÁvessÁk el, hogy abban a hitben tartjuk magunkat, hogy a hagyomány korlát kell nekünk visszaállítani, mert tudjuk pontosan a legmegbízhatóbb gondolkozók nyomán, hogy a szabad személyt kell megvalósítani, mivel a szabad személy nélkül az egyház, vagy Isten országga nem valósíthat meg. Az egyetemes látezt Ás az egyetemes ember a hagyomány korlátban is az volt, mint ma, a Ártérsneti kor végén, csak hogy a hagyomány erre vonatkozó ismeretei megbízhatóak, a Ártérsnet meg megbízhatatlanok. A hagyományok ismertek az egyetemes látezt Ás az embert, ezek egységes Át, a Ártérsnet embernek maximum silány fogalmi vannak minderről. Tehát, ilyen Ártelemben kell a hagyományokhoz fordulni, hogy az Általa adott nélkül Ázhetetlen tudást megszerezzük Ás személynkbe integráljuk, amely feladatunk megvalósításához szükséges. Ettől kezdve már a személyes ÁbersÁgÁnk Ál Ágg, vagyis metafizikai Árzeny ÁgÁnk Ál, hogy lányegÁben mit tudunk realizálni vagy sem. Paradox módon a hagyomány erről is tud, vagyis arról, hogy a beavatott bár rendelkezve Án az illető tudással, látfontosság dÁnt Á helyzetekben Ágis az számára, hogy az adott tudást is felhasználva milyen ÁbersÁgi szívon tudott személyesen megvalósítani. Ilyen módon az a kálÁnbÁ, amit megtettem metafizika Ás hagyomány kÁzÁtt csak arra jár, hogy hagyományokból Ánk Ányesen kiragadott gondolatokat ne ÁvessÁk Ássze a metafizikával Ás a metafizika meghatározását ne korlátozzuk csupán hagyományismeretre, egy Általán, ne tegyünk olyan fogalmi meghatározási kÁ-sÁrleteket amelyek a metafizikát Ánk Ányesen Ás ÁncÁlÁn korlátok kÁzÁ szorítják, mint tant, gondolkodást, nem is beszélve filozófiáiról s Ágy tovább. Ha Ágis meghatározásra vÁgyunk, mert ez nélkül fogalomigényünk hiányt szenved, legyen elég a Hamvas Által tett meghatározás, hogy az ÁbersÁg a lálek metafizikai Árzeny Áge, Ágy tehát a metafizika tulajdonképpen az ÁbersÁg, a lálek látszi kÁpessÁge, az egyetemes látezt Ás egységes Áben valósí legtisztább tudatossággal megvalósulÁ integrÁciÁ, az egységes látsi Ás realizÁciÁja.

Nagyjából ezek a metafizikai alapok, amelyek kellenek, ahhoz, hogy az embernek fogalma legyen arról, hogy mit is kell mindennapi Áletével tenni. Mindenképpen, az egyetemes ember, az univerzális személy megvalósulásának szolgálatba kell állítania mindennapi Áletét, mert mint mondtam az egyház, vagy Isten országga, vagy az igazak kÁzÁssÁge nem tud megvalósulni a személy nélkül, a személy szűt igazi, tehát a lefokozott emberi egy Ánt Álesen megkálÁnbÁz ÁrtelmÁben vÁve. Ágy is, Ágy is az ember valaminek szolgálatba állít-tja magát, mivel lány Ánek lányegÁb Ál adÁdÁn olyan látezt Ási Állapotban van jelen, hogy a szellemi világban potenciálisan látezt Á tartalmakat realizál, tehát Ágy is-Ágy is kÁzvet-t bizonyos látezt Ási szívonak vagy ha jobban tetszik szírák kÁzÁtt. A probléma az, amikor a lefokozott ÁbersÁgÁ ember olyan szellemi tartalmaknak szolgálatba állít-tja magát, amelyek a korrumpált Ál Ás amelyek a korrupciót fokozzák. Láttuk már azt is, hogy ha az ember látmegment Ási kÁnyserkÁpzetek rabja lesz, mert Ágy látsi lefokozott ÁbersÁgÁben, hogy látezt Á bizonyos ÁnyezÁk sodorják veszélybe Ás Ágy ment Ási stratÁgiÁkat kohol, akkor ezeknek, mint szellemi Állalatoknak lesz a kiszolgálÁja, ez a korrumpált Áp ÁudmÁny lesz az Á vezet Á hatalma, irányítÁja, ugyanis bármilyen esetben mindig a szellem az, ami irányít-t

Lásd, például a történet során bizonyos ideológiák formájában folyamatosan fel-fel bukkan a korrump szellemet, amelyről amikor kiderült igazi mibenlőte, akkora már az emberek esetleg halomra gyilkolták egymást. Egyedül, a szörnyű tetteket állítólag az ideológiákban börtört infernalis szellem volt az ezekért egyedül felelős lőny maga az ember, aki lecsökkent szellemi őbersőgővel nem ismerte fel az őgynevezett dőmont. Annyit fogott fel a kőba ember, hogy megjelent az illető eszme, olyan mődon, hogy megjelenősi kőrőlmőnyei indokolták magát az eszme infernalis sugallatát arra vonatkozán, hogy mit kell ilyen helyzetben tenni, ezőn mő nem volt mőjs hőtra, mit vakon gyilkolni, vagy meggyilkoltnak lenni. Aztőn az eszme leleplezőtt, mint aktőv szellemi hatalom elenyőszett a semmiben, de a visszavonhatatlan kővetkezmőnyekkel ott maradt az ember őcs csak annyit őrzett vagy tudott, hogy egy fokozattal korruptabb lett. Persze, mindig is, az ilyen korrump ideológiák kőzvető-tőcsőre az őgynevezett sőttő hatalmak kaptak kőzvető-tő embert jő szőnokok formájában, akiket a csőkkent szemőlyisőgtudatő emberek tőmeggő verődve lelkesedve hallgattak, mert a pszeudosz bődő-tőan csalogatő gondolatainak szentimentőlisán bedőltek.

Mindezt miőrt mondtam el? Mert, ha megvizsgáljuk őnmagunkat őcs az egősz vilőgot, akkor a korrupciő kővetkeztőben hatalomra kapott sőtő szellemi erők jelenlőte őcs aktivitőst tudősul vehetők őcs most itt nincs sző valami spiritiszta őrtelemben vett alvilőgi lőnyek őltal megtestesőtt gonosz szellemről, mert ezt tőlsőgosan őcs főtőslőgesen misztifikőlnő mondanivalőm lőnyegőte. Elsősorban utalnő az azonban magőbő a lefokozott őbersőgő emberből kiindulő szellemi eltővelyedőre, aki őppen sajő maga őllő-totta szellemi korlőtai kőtőtt szenvedve szenőciőkőnt őlnő meg esetleg egy asztrőllőva felbukkanőst is, mindjőrt rohanva a talőlközőst őnyővel, mint bizonyő-tőkkal, hogy őgy-e mondtam őn, hogy nem vagyunk egyedől ebben a vilőgőrben. A hagyomőnyok ilyen alacsonyabb spirituőlis vilőgban lőtező lőnyekről tudtak őcs annőlkől, hogy egy pillanatra is szem elől tővessők sajő rendeltőstőket, őgy tudők tudősul venni ezeknek a lőnyeknek a lőtezőstőte, hogy azok lőtezősbő elfoglalt helyővel őcs spirituőlis őrtelmőkkel tisztőban voltak őcs semmikőpp nem jőtőhetett őtre olyan, hogy ezek ilyen-olyan őlalakatok formájában be tudjanak tolazkodni az ember gondolataiba őcs őtvegyők az irőnyő-tőst, mőjr csak azőrt sem, mert tisztőban voltak azzal, hogy csakis a lefokozott őbersőgő, a valőtansőgban rőszlegesen elmerőlt ember kezd előteremteni ilyen lőnyeknek tőnő, vagy inkőbb gondolati-őrzelmi impulzusoknak megfeleltő pszeudoszokat, amelyek ha irőnyő-tani kezdik az embert, az a sőtőtsőgben vőgleg elmeről. Vagyis tudja a hagyomőny azt, hogy lőteznek ilyen nem-lőtező, avagy a lőtezőst derealizőlő, dőmonoknak is nevezett lőnyek, tulajdonkőppen nem-lőnyek, amelyek egyes-egyedől az ember imaginőciőjőn keresztől fejthetik ki korrump hatőssukat, de csak akkor, ha az ember ezt hagyja. Az ilyen lőnyek az őrtelemtől, az ige szavőstő, a logosztő teljesen szőtoszlanak, eltőnnek, megszőnnek lőtezni. Minderre azőrt tőrtém ki, mert a hatos hőt dissztharmőnikus vonősai kőtő nemcsak az tartozik, hogy az ember tudomőnyos nőzeteken kő-vől egyebet elfogadni nem hajlandő, hanem ide tarozik a mőtő vőglet, a babonő, a spiritiszta, a misztifikőciőkban izolőlő ember is, aki hajlamos az obszkőrus misztifikőciőkban odőtő, hogy emellett mőtő a tudomőny kőtőlősei is felszabadő-tőnak hathatnak.

Ma, amikor lőtőjuk a hatos hőt jellemező ősszes tővedősi lehetősőgek lőnyegőte, őcs egy kis őbersőggel belőtőjuk azt, hogy ezek kőtővetkezmőnyei belőtőthatatlanok mőtő elhatőrozősra nem is juthatunk, minthogy vőgre egyszersmind tisztőba kerőtőljőnk az emberi lőnnyel, hogy ki az őcs hogy mi a feladata, mi az őletőnek az őrtelme. Mindezt megtudjuk a hagyomőnyokbő, ezen belől az őltalam egyik legobban ismert asztrolőgiai hagyomőnyrendszerből. A hagyomőny az embernek visszaadja őnmagőt, tőtő vilőgosan helyreőtő-tja a kőpet sajőt magőtő, az egyetemes ember őuskőpőte őcs tudjuk, hogy amennyiben sikerőtől a kőpet őletkőpzetőtőnk,

imaginációnk kárpontjába helyezni, az fog megvalósulni. Ez, mondjuk, nemcsak kimondottan hatos házhoz tartozó feladat, de amit itt tehetünk az az, hogy mindennapjainkat olyan gondolatok alapján rendezzük át, amely a kellő metafizikai hangoltságot folyamatosan lehetővé teszi a magasabb feladatoknak való elkövetel szempontjából. Itt jött a dolog, amire előbbiekben utaltam: tettem azzal a megjegyzéssel, hogy a későbbiek során még ki fogok írni ezekre. Egyik a transzszubsztanciáció volt, amely a telenyegelését jelent, a másik pedig az, amikor még az elején kijelentettem, hogy az ember korrupciója a mentális magatartás korrupcióján is tükröztet, mint eredet. Ez a két összefüggő olyan vonatkozásban, hogy az ember nem jelenlegi korrupció helyzetének a foltozgatásán, kijavításán kell kezdje a műveleteit, hanem az eredeténél, vagyis az imaginációjánál, ahol is a lényeg legmólyosn saját magáról és a létezéséről alkotott valamilyen korrumpált-zárt fejt ki hatását. Itt bejött megint az, hogy ez nem csupán hatos ház feladat. A transzszubsztanciáció sem tartozik teljes egészében csak a hatos házhoz, de annyi igen, hogy a telenyegelés, magunkból, ahogy ez most van, meg kell formálnunk az ennél magasabb létet és a lényt, amely persze csakis az ábrákra gyakorlásával lehetséges. Amennyiben nincs ez meg, nem tudjuk elkezdni azt az ártelenyegelési folyamatot, amely nem a korrupció lyukaink javítására, foltozgatására, hanem számára-társára való egész lényünket és persze azt is, hogy mindeddig mennyit korrumpáltunk magunkat és a létet, egy diktált elhatározással megtegyük azt a fordulatot, amit a hagyomány metanoiának, megfordulásnak hív és elkezdjük a telenyegelés, magunkat egyetemes gondolatok szerint rendezni, ami csak más szó arra, hogy az egyetemes létezés szolgálatába állítjuk magunkat. Ez az ártelenyegelés, amely ártelenyegelés teszi, és csakis ez teszi ártelenyegelés, hogy a korrupció bizonyos fokán áll, lefokozott, megtört ember magából hogyan alkothat a telenyegelésben, mint aki ebben az állapotban. Áh, hogy ha megfordul és az egyetemes szellem szerinti életrendjén keresztül elkezd telenyegelésen keresztül azt, ami az ember primordiális káldetését itt a földön, akkor ezzel egyidőben elkezdődik az ártelenyegelés, tulajdonképpen eredeti lényege felé kezd emelkedni, ami ugyanakkor metafizikai alapja is, szűrt abszolútus.

Áh, hogy megváltást kaptunk az életrend károsításától, azzal a megértéssel, hogy ez nem más, mint a szó-gondolat-tett egésze a személynél, most nézzük meg személynél is. Az, hogy mi az alapgondolat, arról is volt szó az egyetemes lét szolgálatára kapcsán. A szó maga a kinyilatkoztatás szava, vagyis a szent kárpontok, a szellemi hagyományok logosza, igaz. A tett pedig valamilyen életgyakorlat, amit az ember az előbbiek alapján folytat mindennapjaiban. Nincs szó, természetesen valami hamisan fennkelt gondolatok jelenléte, amelyeket valamilyen, inkább káldetéses ceremóniák károsítanak, mert a hatos ház életrendje az egyszerűségben kifejező egyetemes értelem. Ilyen módon lehet a károsítás, a telenyegelés, a takarítás, mindezeknek szellemi kultusz-jelleget tulajdonítani, persze, ha tudjuk ezek metafizikai értelmét és az életrendbe beépítve úgy gyakoroljuk őket, hogy a megfelelő értelem által áthatott tudattal állunk ezen tevékenységekhez. Az illető tevékenységnek megfelelő értelem az egyetemes értelemmel egybekapcsolódik, a tett által pedig maga a személynél, aki megváltást-tja a szellemet.

Természetesen nagyon sokféle tevékenység lehet kultikus, lényeg, hogy a metafizikai alapértelme legyen beépítve. A hátkárpontok és szellem-téte is ártelenyegelés, hogy az ember elpusztítsa tudásul kell vegye, hogy nincs egy káldetés, profán hátkárpont és a szakraális kárpont, hanem egy egyetemes létezésbe vagyunk jelen, ahol a műlandás hátkárpontokat összekapcsolhatjuk a szakraális kárpontokkal. Tehát, ilyen értelemben nincs káldetés profán idő és a szent kárpont, az abszolút idő felállítás, mert ebben a műlandás időben kapcsolatot tarthatunk fenn az egyetemes, s bár, amint Hamvas írja, hogy az emberiség szimfóniája időben hangzik, de ennek hangjai ártelenyegelés, az idő felállítás, az lényeges mindebből indulni ki, mert hajlamosak lehetünk azt gondolni, hogy a mindennapokat forgató idők egy

lányunket megírta a malom, amelyben maximum csak kézdehetünk lőtnkört. Ebből, a lőtnkört val kézdelem gondolatból kiindul magatartásunk tudunk és azt is tudjuk, hogy a földi élet metafizikai értelméhez semmi köze. Hamvas írja a Mária Szótrában, hogy az alap az öletszentség, vagyis hogy életünket úgy kell felfogni, mint szakrális tőnyt, s azt írja még itt, hogy aki nem így tesz, aki ezt nem veszi tudomásul, annak számára semmiféle mondanivalója nincs. Azt is tudjuk, hogy nem nagyoképpéségből írja ezt, hanem tudván azt, hogy bárki, aki nem fogadja el az emberi élet szent voltát legelső és legalapvetőbb gondolatként és nem ennek mintájára kezd megnyitni, akkor ennek az embernek a megnyitási nem lehetnek másként, mint hazugság, ereszak, kőtelkedés, spekuláció, s minden más, ami az alapállásunk leszakadt hitelenségét állapotaiból bőlnek el. Aki azt állítja, hogy ez az egész, mint földi élet, mint véletlen van jelen, vagy hogy egész keletkezését valahol ott lehet megtalálni, ahol az esszésség lassan-lassan megformálja ezt, nem hogy tőved, hanem éppen nem a lőnyet keresi. Az őt említettem a véletlent, mert nagyon sok ember életében tőzottan jelentős helyet foglal el a véletlen fogalma, vagyis ezek az emberek a véletlen lehetőségekét abnormális körülményekben fenntartják, hogy valamely sorsdöntő esemény véletlenszerűen bekövetkezik. Azt is tudják viszont, hogy a véletlent nem lehet tudatos kontroll alá vonni, s ezért folyamatos beavatkozás szükséges a kényszerben élnék, hogyha netán véletlenszerűen bekövetkezik egy nemvárt és leslyt állapot, tőrtőné, esemény, akkor a biztosítástól kikerülhetnek a helyzet szorításból. Belátjuk, hogy a metafizika számára értelmezésnek, a metafizika matematikájának milyen nagyfokú nemismeréséről tanuskodnak ezek a gondolatok és az ebből adódó viselkedés. Először vegyük a véletlen fogalmát. Voltak ugyan olyan metafizikai kijelentések, hogy a véletlen nem lőtezik, de ha alaposabban utánanézzünk, kiderül, hogy lőtezik és éppen a metafizikai irodalomban értelmezve áll, hogy a véletlen tulajdonképpen a lőtezési minimummal áll összefüggésben, vagyis a véletlen számára és a lőtezési minimum számára összefüggésben, hogy ezek mind egy tartományban vannak jelen, ahol van a lőtezési minimum, ott van a véletlen. A lőtezési minimum pedig nem más, mint az a tartomány, ami el van szaktva az egyetemes lőtezési alapértelmezés, számaitól. Tehát, a véletlennek csak ott van hatáskör, ahol az egyetemes lőtezési aritmetikai gőktől eltávolodunk, a lőtezési minimum tartományában, kőzponti lőttengelyünkhez viszonyított extrém periferiára való sodródásunk állapotában. Tehát, a véletlen csak ilyen körülményben lőtezik, és akinek tő nagy szerepet kezd játszani életalakításában, még mielőtt aggódó biztosítási hadjáratát elindítaná, jusson eszébe, hogy a hibát a kalkulusban már elkövette, mert nem ismerve a véletlen metafizikai természetét, beengette ezt maga az életbe, vagyis tetteit, intézkedéseit, sors-problémái feloldását a véletlenre, a véletlen számára kezdte alapozni, vagyis a lőtminimumra alapoz. Minden egyes ilyen fogalomnak, amelyek viszonya a számokhoz szorosan kapcsolódik, a metafizikában megtalálhatjuk az értelmezést, tiszta kőpet kaphatunk arról, hogy mi a valószínűség jelentése, mi a szerencse jelentése, mi a "minden", mi a "teljes", mi az "egész" jelentése, legközelebb és legvilágosabban Hamvas Béla műveiben és nőlközvetlenül munkra, hogy a felsorolt, az általunk fogalmakként használt szavaknak megismerjük az igazi jelentését. Ahhoz, hogy helyes kalkulusra tudjunk építeni sorsunkat, életünket, a metafizikai számítást el kell sajátítanunk. Azt, hogy sorsunkat mi magunk alapozzuk meg és építjük fel, azt ezek után már nem is tartom szükségesnek elhangsúlyozni. A számleti horoszkópban, amit még számleti kőpletnek is nevezünk, találhat meg leginkább az az egyedüli szemlélyes számértelmezés, amelyek utalnak lányunk alapértelmezés és a alapértelmezésből való eltávolodási helyzetekre is, így kősz kőpet kapunk arról, hogy miket hordozunk magunkban, és hogy mi az amit tőnk kell.

Az, hogy a számleti kőplet mennyire világos kőpet ad nekünk, az megint csak attól függ,

hogy mennyire vilájosak vagyunk mi magunk, vagyis mennyire oszlattuk el magunkban az egy-egy dologgal, fogalommal kapcsolatos töves lájtást Ős ugyanakkor mennyire Őrtett¼k meg mindezek igazi ŐrtelmŐt Ős lŐnyegŐt. Ezek megŐrtŐse, ha nyŐtottak vagyunk nem jelent k¼lŐnsebb nehŐzsŐget, vagy nem igŐnyel kivŐltsŐgos kŐpessŐgeket, hiszen mondtam mŐr, hogy hiteles, megbŐzhatŐ metafizikai irodalom van, amely nŐlk¼lŐzhetetlen segŐtsŐget nyŐjt szŐmunkra. A fontos, hogy ezeket az ismereteket elsajŐtŐva elinduljunk az Őletrend¼nk megtisztŐtŐsa felŐ, sorsunk tudatos rendezŐse, alakŐtŐsa felŐ, lŐny¼nk ŐtlŐnyegŐtŐse felŐ. Amikor mindezt, mint folyamatot siker¼lt elindŐtani, akkor mŐr beszŐlhet¼nk igazi fejlŐdŐsrŐl Ős akkor mŐr vilájosabban kezd¼k lŐtni azt, hogy itt nem arr¼ sz¼ az egŐsz, amirŐl gyerekkorunk, fiatalkorunk Ős mŐg felnŐttkorunk sorŐn is hagytuk passzŐvan magunkat betŐplŐlva lenni. Ekkor kezdenek eltŐrp¼lni szŐmunkra a k¼lŐnben zŐ eszmŐket, ideolŐgiŐkat hirdetŐ szemŐlyisŐgek, amikor mŐr lŐjtjuk, hogy milyen sajnŐlatosan fŐlreŐrtett alapokb¼ fejtettŐk ki gondolataikat Ős lŐjtjuk mŐr azt is, hogy ezeket nem vŐlasztja el semmi azokt¼, akik mŐsok homŐlyos eszmetŐredŐkeiben teljes szellemi igŐnytelensŐgben sodrŐdnak. TermŐszetesen itt nincs arr¼ sz¼, hogy az ember valamifŐle felsŐbbrend¼sŐgi helyzetbe ker¼l, amennyiben Őgy vŐli, tŐved, csupŐn arr¼ van sz¼ Ős ez a lŐnyeg, hogy el kezd lŐtni tisztŐn Ős egyre tisztŐbban, hogy milyen Őllapotban volt, hol tart most Ős hogy mit kell megvalŐsŐtania.

TehŐt, mihelyt a realizŐciŐ ŐtjŐn elindul, szemŐlyes rendeltŐsŐt, feladatŐt, lŐnyŐnek lŐnyegŐt egyre tisztŐbb kŐpkŐnt lŐtja Ős mint mŐr mondtunk, kŐp, lŐtŐs Ős teremtŐs szorosan ŐsszefŐgg, igazi szemŐlye megvalŐsŐtŐsŐn Őgy ŐllandŐan munkŐlkodhat. A szemŐly az, aki ŐsszekŐti a fŐldi Őletet, a hŐtkŐznapot az egyetemes lŐttel, tehŐt amikor szemŐlyŐn Ős szemŐlyŐvel ŐsszefŐggŐm dolgain szemŐlyesen munkŐlkodik, akkor mŐris szolgŐlatban van, az egyetemes lŐtezŐs, az egyetemes emberisŐg szolgŐlatŐban. Ez az egyed¼li hiteles Ős Őrtelmes szolgŐlat, gondolkodŐs Ős Őletrend. Minden mŐs, vagy a pusztá megŐlhetŐsre tett racionalizmus kŐnyszermunkŐja, a robotolŐs, vagy ennek egy hevesebb kifejezŐdŐse, a lŐtŐrt valŐ k¼zdelem. Mind korrupt hozzŐjŐllŐs a lŐtezŐshez, az alapŐllŐs hiŐnya. A tengelyŐl valŐ eltŐvolodŐs Ős perifŐriŐra valŐ helyezkedŐs. LŐtminimum Ős vŐletlenszerŐsŐg. SpekulŐciŐ, gond Ős hitelensŐg. Hogy mindezekŐl le lehet betegedni, gondolom, mŐr nem is szorul k¼lŐnsebb magyarŐzatra Ős Őgy az sem, hogy miŐrt nevezik a hatos hŐzát a munka Ős betegsŐgek hŐzŐnak is. A gondolat-sz¼ Ős tett szŐtszakŐthatatlan egysŐgŐnek kapcsŐn lŐjtjuk, hogy a korrupt gondolat, tehŐt a lefokozott, az egyetemestŐl elszakadt szellemisŐg¼ gondolat milyen kŐnnyen jelenik meg a sz¼ban Ős a tettben Ős a korrupt szellemi tartalom milyen kŐnnyedŐn Őlthet fizikai testbeli kifejezŐdŐst, alakulhat Őt betegsŐggŐ. Azt mondtuk, hogy a hatos hŐzhoz tartozŐ korruptŐ az, hogy a gondolatot elszakŐtja a sz¼t¼ Ős mindezt a tettŐl, itt azonban egy olyan jelensŐggel is szembe kell nŐzn¼nk, hogy mivel e hŐrom felbonthatatlan egysŐget kŐpez, Őgy a sŐtŐt gondolat Őtmege sŐtŐt szavakba, a sŐtŐt szavak sŐtŐt tetekbe. Hogy mindezekŐl hogyan lehet betegsŐg, nem okoz fejtŐrŐst. Ahogy a MŐgia SzŐtra Őrja-a szellem b¼ne, a lŐlek Őr¼lete Ős a test betegsŐge, de mindhŐrom egy¼tt. A betegsŐget azŐrt emelem ki itt most, mert nagyon sokan vannak, akik k¼lŐnben zŐ egŐszsŐgi problŐmŐk, betegsŐgeik gyŐgyŐtŐsŐra szeretnŐnek megoldŐst kapni, s a legjobb az, ha ez a vŐlasz- Ős megoldŐskeresŐs Őket, persze sajŐt belŐtŐsuk alapŐn, a metafizika felŐ vezeti. A megfelelŐs egyszer¼- a lŐtsz¼lag sokfŐle betegsŐg alapŐban egyetlen betegsŐg Őll, az egyetlen egŐszsŐgi Őllapott¼ valŐ eltŐvolodŐs, mint ahogy a korruptŐ sokfŐle megnyilvŐnulsŐnak alapŐban is egy korruptŐ Őll, az alapŐllŐsr¼ valŐ levŐlŐs. Az, hogy mi Őrtelmezhet¼k a horoszkŐp segŐtsŐgŐvel a k¼lŐnben zŐ betegsŐgeket, az Őrtelme az, hogy pontosan meg tudjuk nevezni azt az egyetemes vilŐgalkotŐ lŐtelvet, ahol az illetŐ szemŐly nem az alapŐllŐsnek megfelelŐen Őlt, tehŐt

feltárja korrupciónak mibenlétét, jellegét, egyben megmutatva a helyes irányít is az ismét egyszessé válás felé, vagy ha úgy tetszik az alapállás felvételére felé.

A főbb betegcsoportok metafizikai értelmezése az asztrológia segítségével legalább egy kétféle eljárást igényel.

Egyelőre ennyit a hatos házról, mint életrendről, szolgálatról és az egység megvalósításáról.